

عنوان مقاله:

جنسیت و فهم سوژگی زنان از قرنطینه خانگی در بحران کرونا

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 29، شماره 99 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 44

نویسنده:

محمدتقی کرمی - دانشیار مطالعات زنان دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

خاص بودگی پاندمی کرونا به وقوع آن در آغاز دهه دوم قرن ۲۱ با بالاترین حد توسعه یافتگی دانش پزشکی و بهداشت و نیز به بازگشت به سنت پزشکی کهن قرنطینه بازمی گردد. هدف پژوهش با تاکید بر سویه های جنسیتی تجربه بحران کرونا به مثابه فاجعه در مفصل بندی آن با راهکار قرنطینه خانگی، فهم تجربه جنسیتی زنان است. این تحقیق در پارادایم تفسیری تفهیمی به تحلیل مضمون تجربه ۲۳ زن متاهل ۳۰-۵۲ سال از بحران کرونا پرداخته است. چهار الگوی معنایی غالب شناخته شده در روایت زنان عبارت اند از؛ فاجعه، سوژگی و تاب آوری مضاعف زنانه، تعلیق زنانگی و مدیریت بدن در هراس از بیماری، مردانگی و ساخت شکنی از تصویر قالبی در فاجعه و بازگشت به اهمیت جایگاه پدری در تجربه فاجعه. به طور کلی، فراخوانش زنان به مرکزیت در موقعیت بحران و به هم ریختگی نظم پیشینی زندگی اجتماعی، هرچند با فشار ذهنی و روانی مضاعف همراه است، اما با قرار دادن زنان در یک موقعیت سوژگی تاریخی، به آن ها فرصت برساخت تصویری متمایز از خود زنانه را می دهد. هرچند، مطالعه تبار تاریخی پاندمی ها نشان می دهد که محوریت «زن کدبانو» به عنوان گفتمان غالب در شرایط بحران، موقت و گذرا است و با گذر از شرایط بحرانی، جامعه به تبار طرد زنانه باز خواهد گشت.

کلمات کلیدی:

جنسیت، کرونا، سوژگی زنانه، پدری، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914653>

